

Sìm Seunta agus a' chèic

Tony Mitton • Mandy Doyle

Bha Sìm Seunta tric a' dèanamh
gheasan.

Bhiodh Luchag, a charaid, ga
chuideachadh.

Bha leabhar gheasan aig Sìm,
ach bhiodh e tric a' dol ceàrr.
Aon là bha e ag iarraidh cèic.

“Tha mise ag iarraidh cèic,”
thuirt Sìm.

“Nì sinn cèic,” thuirt Luchag.

“ABRACADABRA!” thuirt Sìm.
“Tha sinn ag iarraidh cèic.”

“Tud! Tud!” thuir Luchag.
“An e cèic tha seo?”

“Chan e cèic a th’ ann,”
thuirt Sìm.

“Abair bèicear,” thuirt Luchag.

“Mach an ràcan,”
thuirt Luchag.
“Na fàg an sin e.”

“ABRACADABRA!”

thuirt Sìm.

“Dèan cèic an-dràsta.”

“Cuidich mi!” thuirt Luchag.
“Chan e cèic a tha seo!”

“Chan e!” thuirt Sìm.
“Ach nathair èibhinn
a’ sèideadh.”

“ABRACADABRA!”

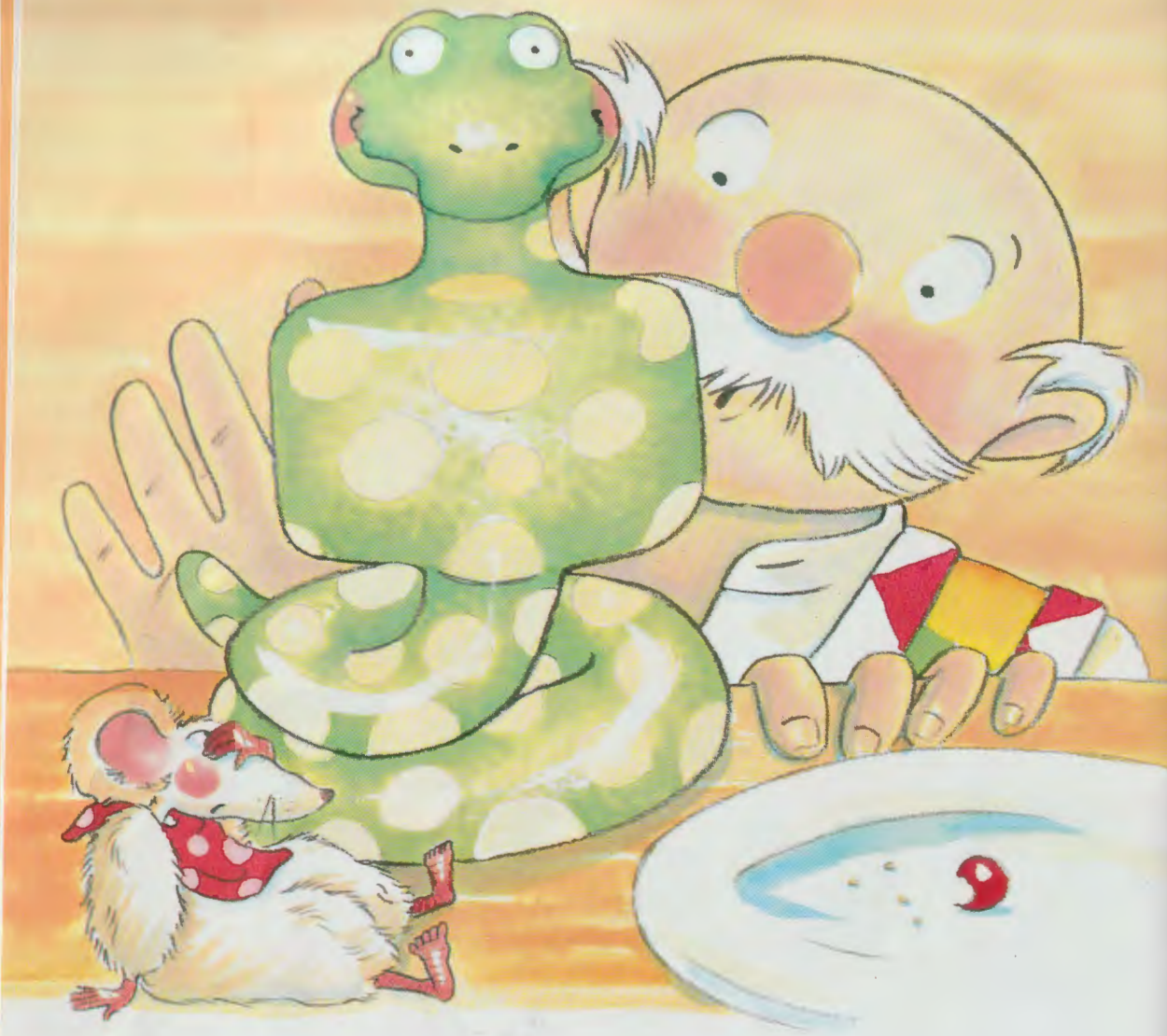
thuirt Sìm.

“Tha sinn ag iarraidh cèic.”

“Ium! Ium! Seall! Cèic!”
thuirt Luchag.
“An geàrr mi i?”

“Cuidich mi!” dh’èigh Luchag.
“Dh’ith an nathair a’ chèic.”